# ВЕКТОРИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ І ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

**Лукашенко Ганна Олександрівна,**
*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності,*
*281 Публічне управління та адміністрування;*
*науковий керівник:*
**Гусятинський Микола Володимирович,**
*кандидат технічних наук, доцент,*
*завідувач кафедри менеджменту та публічного управління;*
*Державний податковий університет, м. Ірпінь*

Система професійного навчання та підвищення кваліфікації державних службовців має важливу роль у розвитку суспільства, виконуючи основну функцію держави: сприяти розвитку головного ресурсу — людського капіталу, формувати трудовий управлінський потенціал, здійснювати селекцію осіб відповідно до їхніх здібностей та талантів, готувати їх до виконання обраної роботи, яку вони можуть виконувати найкраще, а також сприяти інтересам суспільства, збагачуючи його ціннісні орієнтири.

Водночас, сучасної, інтегрованої, мобільної, гнучкої та ефективної системи професійного навчання та розвитку компетентності державних службовців досі не створено. Наразі у створенні та функціонуванні системи вищої професійної освіти та професійного розвитку державних службовців задіяна велика кількість установ та організацій, які практично не пов'язані між собою.

Процес управління професійним навчанням та перенавчанням за спеціальністю 281 «Публічне управління і адміністрування» є централізованим і підлягає контролю в умовах майже повної відсутності (хоча й оголошеної) автономії ЗВО у визначенні змісту навчання. Основною проблемою організації вищої освіти за цією спеціальністю є - не стільки визначення потреби в кількості фахівців, орієнтованих на публічне управління, скільки уточнення їх спеціалізації згідно з обсягом виконуваних у майбутньому завдань, їх кількості, з урахуванням поточного стану суспільства, а також конкретизація ролі та відповідальності за відновлення економічної та соціальної ситуації в країні.

Тому необхідно поглибити і легітимізувати державну компетенцію на освітні послуги з професійного навчання на більш тривалий період, узгодивши їх спеціалізацію і специфіку з характером і особливостями виконуваної роботи, з існуючим переліком посад, з функціональним і технологічним змістом їх діяльності, з економічними, соціальними, природничими, технічними та іншими науками. Вона має бути тісніше пов'язана зі знаннями.

Розширення мережі освітніх установ та поділ єдиного процесу підготовки фахівців у сфері публічного управління та адміністрування на окремі, не пов'язані між собою етапи навчання і підвищення кваліфікації створює перешкоди для взаємного збагачення, наступності та логічної послідовності

освітнього процесу. Це також призводить до збільшення кількості учасників процесу, ускладнює контроль за освітою з боку державних органів і суспільства, які є основними роботодавцями в цій сфері. Крім того, зміст програм підвищення кваліфікації не завжди корелює з реальною трудовою діяльністю, галузевою професіоналізацією та змінами в їхніх професійних обов'язках і інструментах виконання.

Вищі навчальні заклади, які здійснюють професійну підготовку та підвищення кваліфікації державних службовців, підпорядковуються різним організаційним структурами, що належать до різних владних інстанцій. Це створює труднощі у взаємодії між ними, не сприяє зниженню трудомісткості цих процесів, а навпаки, збільшує час, необхідний для узгодження різних аспектів діяльності, а також витрати на утримання керівних органів через дублювання їхніх функцій. У результаті цього знижується рівень автономії вищих навчальних закладів, погіршуються умови для їх творчої діяльності, а також зменшується обсяг державного фінансування.

Часті зміни правових, організаційних та фінансових засад професійного навчання на державній службі заважають приділяти більше уваги створенню та функціонуванню цілісної системи професійного навчання на державній службі. Це унеможливлює детальний аналіз досягнутих результатів.

«Так, за Законом України «Про вищу освіту» прийнятому 2014 р, на сьогодні приймались доповнення вже понад 50 разів, є також статті, визнані неконституційними за цей період. Не опановані процеси міждисциплінарного навчання за однією галуззю знань чи за групою спеціальностей. Проте потреба в універсальних фахівцях, які б володіли об’єднаними знаннями різних дисциплін в різних напрямах державної діяльності і не в найзагальнішому сенсі, а в їх практичному застосуванні, так до цієї пори ґрунтовно не вирішується»[1].

Таким чином, в умовах глобальної та швидкої трансформації сучасного світу, зміни ролі, змісту та вимог до публічного управління в процесах суспільного життя та функціонування країни в цілому необхідно регулярно та своєчасно переглядати концепцію професійно-технічної освіти не рідше одного разу на п'ять років відповідно до вимог Індустрії 4.0; переглядати нові професії та спеціальності та коригувати напрями, зміст та якість навчальних програм.

**Список використаних джерел**

1. Про вищу освіту: Закон України від 1 липня 2014 р. № 1556-VII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text